

مردم روحانی را می‌بخشند؟

دیروز رئیس جمهور طی نطقی در روزهای آخر عمر دولت اشاره‌ای به کارنامه این دولت کرد اما مهمترین بخش از اظهارات روحانی را باید این بخش دانست: «ما توانمان را در این زمینه بکار گرفتیم؛ اما معنای این کار این نیست که کار ما بی‌نقص بوده است، حتماً نقص داشتیم و ما معصوم نیستیم و تلاش ما بر این بوده که عیب و نقص‌مان کمتر باشد، اما اگر عیب و نقصی داشتیم از مردم عذرخواهی و طلب عفو و رحمت می‌کنیم، برای اینکه در حد توانمان در آن شرایط اقدامات خود را انجام دادیم.

به گزارش سایت خبری پرسون، سید علیرضا کریمی نوشت: این مرسوم است که مسئولان در پایان دوره خود چنین اظهاراتی را مطرح کنند. آنان تلاش می‌کنند در کنار آنکه خود و همکاران خود را محق مطرح کنند قدری هم مناعت طبع نشان داده و از مردم حلاکت بطلبند. حسن روحانی هم دیروز به همین سیاق عمل کرد. او از معذورات و کمبودها گفت. وی به مانع تراشی‌ها نیز اشاره کرد و بیان نمود که اگر اینگونه نبود شرایط به طور کلی فرق می‌کرد. رئیس جمهور مثل ۳ سال گذشته سهم زیادی برای نقش روی کار آمدن ترامپ در ضعف‌های دولت‌اش قائل شد و در نهایت تاکید کرد که نتوانسته همه واقعیت را در این سال‌ها به مردم بگوید زیرا نفعی در آن نبوده است.

به هر حال هرکس با هر نگاه و ایده‌ای می‌تواند نظر خاصی در مورد اظهارات پایانی رئیس دولت داشته باشد اما به واقع مردم حسن روحانی را می‌بخشند؟ اجازه دهید بیشتر و بهتر این پرسش را باز کنیم. در حقیقت، مردمی که زیر بار فشار گرانی کمرشان خم شده و طی دو سال گذشته به صورت مکرر داغ عزیز دیده‌اند حاضرند عوامل و مسئول آن را عفو کنند؟

مردم ایران به صبر و گذشت معروف اند. دوستی که ساکن کشور هلند بود تعریف می‌کرد درصد خیلی پایینی از اتفاقات و مصائبی که در کشورمان رخ می‌دهد اگر در کشور اروپایی مذکور روی دهد مردم حاضر نیستند لحظه‌ای و لختی صبر کنند و دلخوش به وعده‌ها بمانند. خیلی سریع آن جی او ها، رسانه‌ها و مردم مطالبات را آغاز کرده و تا رسیدن به حق و حقوق خود آرام نمی‌نشینند.

قصد ندارم صبر و گذشت مردم را خدای ناکرده زیر سوال ببرم و یا بگویم امر اشتباهی است؛ خیر. قطعاً شرایط ما قابل قیاس با مردم کشورهای دیگر نیست اما هدف از ذکر این مثال این است که برخی سوء مدیریت‌ها و بی‌تدبیری‌ها در سال‌های گذشته به حدی رسیده که دیگر جای عذرخواهی باقی نمانده است.

مردم سال‌های سال با کمبودها و محرومیت‌ها کنار آمده‌اند اما وقتی تبعیض‌ها را می‌بینند و درک می‌کنند که فلان مسئله حاصل یک دعوای جناحی و سیاسی است خاطرشان مکدر می‌شود.

گذشت و بخشش برای زمانی است که مسئولان با تمام توان انرژی بگذارند و تدبیر به خرج دهند سپس نتیجه دلخواه به وجود نیامده باشد؛ آن زمان هم اگر عذرخواهی شد قابل پذیرش است. اما وقتی بی‌تدبیری می‌شود و کسی هم آن را به گردن نمی‌گیرد برای چه ببخشند؟

مثال پایانی: تیم فوتبال کشورمان در مقابل تیم آرژانتین می‌بازد اما مردم به خیابان می‌آیند، هم شادی می‌کنند و هم از بازیکنان تشکر می‌نمایند؛ چرا؟ چون تلاش شد هرچند به نتیجه نرسید. حال آیا حسن روحانی و تیم‌اش تلاش وافر و مکفی انجام دادند که مردم ببخشند؟

توجه: مطلب مندرج صرفاً دیدگاه نویسنده است و رسانه پرسون در قبال آن هیچ موضعی ندارد.

منبع: آفتاب یزد